

Colecția: **SECOLUL XX – 20 DE MISTERE ESENȚIALE**

Coperta: Stelian BIGAN

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

VAN ERIKSSON, JAKOB

20 de atentate care au schimbat fața Secolului XX. Noi informații incredibile! : docu-drame și mituri istorice însoțite de consemnări din presă - București : Integral, 2019

Conține bibliografie

ISBN 978-606-992-235-4

I. I. Ștefănescu, Florin (trad.)

II. Boian, Lucia (doc.)

94

© INTEGRAL, 2018

Editor: Costel POSTOLACHE

Tehnoredactor: Stelian BIGAN

Tipărit la Monitorul Oficial R.A.

Orice reproducere, totală sau parțială, a acestei lucrări, fără acordul scris al editorului, este strict interzisă și se pedepsește conform Legii dreptului de autor.

ISBN 978-606-992-235-4

Jacob Van Eriksson

20 de atentate care au schimbat fața Secolului XX Noi informații incredibile!

Versiune în limba română:

Prof. FLORIN ȘTEFĂNESCU

Documentare suplimentară, bibliografie selectivă
și analiza comparativă a surselor:

LUCIA BOIAN

INTEGRAL

Sumar

**Franz Ferdinand și marșarierul inexistent
al unui Rolls Royce al Austriei / 9**

**Cum, suferind de sifilis,
Lenin a fost, oficial, împușcat de o femeie
aproape oarbă! / 17**

**Regele Alexandru al Iugoslaviei
sau povestea fără de sfârșit a unor crime
petrecute în „butoial
cu pulbere” al Europei / 33**

**Asasinatele politice din România
în deceniul patru: I.G. Duca, Corneliu Zelea
Codreanu, Virgil Madgearu, Nicolae Iorga,
Armand Călinescu / 43**

**Troțki, marxistul prieten cu bancherii,
dușmanul lui Stalin
și chiriașul Friedei Kahlo / 59**

**Stalin în agonie – sufocat cu o pernă
sau otrăvit de Lavrenti Beria,
șeful NKVD, după un chef monstruos / 65**

**Mahatma Gandhi, Indira Gandhi,
Rajiv Gandhi – trei generații de conducători
ai Indiei care au sfârșit la fel / 77**

**Rafael Trujillo – sfârșitul lui *El Caudillo*,
cel mai brutal dictator din Caraibe / 91**

**Frații Kennedy, dincolo de Mafie,
FBI și CIA, dincoace
de Marilyn Monroe / 99**

**Martin Luther King –
„I have a dream...” / 125**

**„Septembrie Negru” și atentatul sângeros
de la Jocurile Olimpice din 1972 / 137**

**Teatrul din Abadan, „scena” iraniană
a unei tragedii à la Tepeș Vodă / 141**

**John Lennon – moartea inexplicabilă
a unui bărbat „mai celebru
ca Iisus Christos” / 143**

**Olof Palme, un JFK suedez
și o mulțime de necunoscute / 147**

**Anwar Sadat
și începutul Jihadului / 149**

**Yitzhak Rabin sau de ce nu va fi niciodată
pace în Orientul Mijlociu / 153**

**Lady Diana: moștenitorul tronului britanic
urma să aibă
un frate vitreg musulman? / 159**

**Ambasada SUA din Kenya,
un nou episod incredibil
al terorismului islamist / 163**

**Masacrul de la Columbine School
și „dreptul inalienabil al cetățeanului
american de a putea cumpăra
și deține arme de foc” / 165**

Bibliografie selectivă / 169

Franz Ferdinand și marșarierul inexistent al unui Rolls Royce al Austriei

Pe 28 iunie 1914, studentul bosniac Gavrilo Princip îl ucide, la Sarajevo, pe Arhiducele Franz Ferdinand al Austriei, principele moștenitor al tronului, și declanșează, astfel, printr-un veritabil carambol diplomatic – dar și de interese strategice nemărturisite, ținând de reîmpărțirea sferelor mondiale de influență! – Primul Război Mondial. Mașina decapotabilă în care se afla cuplul imperial, un „Graf & Stift Double Phaeton”, nu putea da înapoi și, în ambuteiajul iscat, Princip acționează.

Se poate spune că Primul Război Mondial a plecat de la bordul unei mașini de lux, dar care, din nefericire, nu era dotată cu marșarier. Sau, mai pe înțelesul tuturor, că asasinarea Arhiducelui Franz Ferdinand, moștenitorul

tronului Imperiului Austro-Ungar, și a soției sale, Sophia, și, implicit, declanșarea întâii mari conflagrații mondiale, s-a produs într-o „bijuterie” decapotabilă, pe 28 iunie 1914, pe o stradă din Sarajevo. Capetele încoronate ajunseseră în capitala de atunci a Bosniei-Herțegovina în acea dimineață, după ce poposiseră la Ilidža. Trebuiau să inaugureze un muzeu, apoi să asiste la un act al Primăriei. Era momentul în care grupul anarhist-naționalist „Mâna Neagră” sau „Tânăra Bosnie” hotărâse să intervină. Pe parcursul traseului lui Franz Ferdinand „plantaseră” șase tineri dispuși să-l asasineze, oricând, pe Arhiduce. După ce au coborât din tren, oficialitățile s-au împărțit în șase mașini. Franz Ferdinand și Sofia au urcat într-un „Graf & Stift Double Phaeton” decapotabil. După cum se va putea vedea, acest automobil le va salva viața, în primă instanță, apoi nu-i va mai putea ajuta cu nimic... Automobilul „Graf & Stift”, de proveniență austriacă, fusese construit în 1910. Avea șase locuri, un motor cu patru cilindri, ce dezvolta 32 de CP. Unele elemente din bord erau din lemn...

Principele Moștenitor și soția lui efectuaseră mai întâi, la 10.00 dimineața, o scurtă vizită la o cazarmă militară. De aici, au pornit direct spre Primărie. Pe drum, primul atentat, cu bombă! Dispozitivul cade pe capota mașinii Arhiducelui, se trece peste ea, ajunge sub cel de-al doilea turism, explodează aici și cauzează acestuia o gaură de 30 de centimetri! Panică, dar programul trebuie respectat. Este momentul în care Oskar Potiorek, guvernatorul provinciei, decide ca drumul să fie continuat prin afara orașului,

nu pe străzile strâmte din Sarajevo, pentru a evita blocarea mașinilor și comiterea atentatelor. Uită să-l anunțe, însă, pe șoferul oficial, amănunt ce se va dovedi crucial! Așa că bietul om pornește direct spre centru. Ceilalți își dau seama de greșală, îl claxonează, iar „Graf”-ul se oprește. O nouă greșală. Mașina nu poate da, din construcție, înapoi. În față nu poate avansa, e lume multă strânsă acolo. Câțiva aghiotanți se reped să împingă mașina, o nouă eroare, pentru că motorul, rămas în viteză, se blochează! Este momentul în care Gavrilo Princip atacă. Trage de două ori: primul glonț îi străpunge jugulara lui Franz Ferdinand, al doilea intră în abdomenul Sophiei. Ambii, grav răniți, sunt transportați la reședința guvernatorului: soția moare pe drum, Arhiducele încetează din viață zece minute mai târziu.

Restul poveștii e cunoscut: la nici o lună de la atentat, Imperiul Austro-Ungar declară război Serbiei, considerată a fi în spatele grupului terorist, Europa se împarte și Primul Război Mondial pleacă la drum.

În timp, mașina este vândută către mai mulți proprietari. Conform legendei, toți aceștia mor în accidente de mașină. Prin 1940, este cumpărată de guvernul austriac, spre a fi expusă într-un muzeu. Locul este puternic bombardat în timpul celui de-Al Doilea Război Mondial dar, miraculos, „Graf”-ul scapă nevătămat! Actualmente, într-o perfectă stare de conservare, automobilul se află expus la Muzeul de Istorie Militară din Viena. „Graf & Stift” a continuat să realizeze automobile de lux până în 1948, compania fiind botezată „Rolls Royce” a Austriei. Apoi,

s-a specializat pe camioane, autobuze și troleibuze, până în 2011, când a intrat în faliment...

Planul inițial al complotului prevedea atacarea cu grenade a mașinii în care se afla cuplul imperial, care se găsea într-un convoi de șase vehicule în care se mai aflau polițiști și autorități. Coordonarea celor șase asasini aflați pe traseu fusese făcută de Danilo Ilić, membru de vază al asociației secrete „Mâna Neagră” (care milita pentru unificarea tuturor teritoriilor locuite de sârbi și ocupate de Imperiul Austro-Ungar). Șeful conspiratorilor a fost Dragutin Dimitrijević, lider al Mâinii Negre. Mâna Neagră (în limba sârbă, „Trna Ruka”), cunoscută oficial sub numele de „Unitate sau Moarte”, a fost o societate secretă teroristă fondată în Regatul Serbiei pe 6 septembrie 1901. A fost parte a mișcării panslaviste, sprijinită din umbră de Imperiul Țarist, a cărei intenție era de a uni toate teritoriile populate de slavii din sud, teritorii aflate în Austro-Ungaria. Concret, Mâna Neagră a urmărit, pentru început, înfăptuirea „Serbiei Mari” prin alipirea Bosniei și Herțegovinei la Regatul Iugoslaviei. Dar primele victime ale acestei mișcări au fost chiar regele sârb Alexandru Obrenović și soția sa Draga, uciși la ordinele lui Dragutin Dimitrijević în 1903, pe motiv că ar fi adoptat o atitudine proaustriacă, neconformă cu țelurile panslaviste ale organizației.

Conducătorul acestor conspiratori militari sârbi a fost șeful Serviciului de Informații Militare Sârb, Dragutin Dimitrijević, secondat de adjunctul său, maiorul Vojislav Tankosić și spionul Rade Malobabić. Maiorul Tankosić i-a

înarmat pe asasini cu bombe și pistoale, apoi i-a antrenat. Asasinii aveau acces la aceeași rețea clandestină de case-refugiu și de agenți pe care a folosit-o Rade Malobabić pentru infiltrarea armelor și agenților în Austro-Ungaria.

Împotriva avertismentelor primite pe diferite canale, cuplul imperial a acceptat invitația guvernatorului provinciei Bosnia-Herțegovina, generalul Potiorek, de a participa la inaugurarea unui spital din Sarajevo. Arhiducele știa, totuși, că, în 1911, tatăl său fusese ținta unui atentat organizat tot de Mâna Neagră. Franz Ferdinand și soția sa, Sophia, sosesc cu trenul la Sarajevo la ora 10.00 dimineața. Se formează un convoi de șase mașini, cea cu Arhiducele fiind una deschisă. Primul dintre atentatori, Čabrinović, aruncă o grenadă spre mașina imperială (la 10.15), dar șoferul atent accelerează la timp și grenada rănește alte oficialități. Se adună imediat o mulțime de oameni în jurul mașinilor, iar complotiștii, printre care și Gavrilo Princip, renunță să mai atace. Čabrinović își dă seama că a ratat și ia o pastilă cu cianură, după care se aruncă în râul Miljacka, pentru a nu fi capturat. Ratează, însă, din nou pentru că cianura era expirată și apa nu avea nici 20 de centimetri adâncime. Capturat și condamnat, el va muri în închisoare, în anul 1916.

Urmează, apoi, un moment decisiv pentru soarta lui Franz Ferdinand. Acesta, în loc să se retragă după atentat, se duce la spital pentru a se interesa de soarta răniților. La întoarcerea spre reședința sa, se produce un alt eveniment fatal: șoferul mașinii încurcă traseul (voia să evite

aglomerația din centrul orașului) și, când își dă seama, oprește mașina și vrea să pornească în marșarier. Soarta a vrut ca pe acea stradă unde șoferul încerca să facă manevra să se afle Gavrilo Princip, într-o cafenea. Acesta își dă seama imediat ce șansă are și se apropie de mașină. De la doar 1,5 metri trage primul foc și glonțul îl lovește în gât pe Arhiduce. Sophia se aruncă peste el pentru a-l feri și al doilea glonț intră în stomacul ei... Franz Ferdinand a murit în câteva minute, ultimele cuvinte adresate soției sale fiind: „Să nu mori, pentru copii!”. Dar Sophia a murit și ea în drum spre spital. Ucigașul a încercat să se sinucidă pe loc, dar nu a reușit nici cu pistolul, nici cu cianura. Și pastila lui ucigașă era expirată!

Asasinatele s-au produs la 28 iunie 1914, iar la 28 iulie același an Imperiul Austro-Ungar declara război Serbiei. În prealabil, Împăratul Franz Joseph a trimis un ultimatum Serbiei, dar toate manevrele politice au eșuat și astfel s-a declanșat devastatorul război mondial (1914-1918). Inițial, Serbia avea drept aliați Rusia și Franța, iar Austria avea Germania de partea ei. În ceea ce privește asasinul, Gavrilo Princip a primit 20 de ani de închisoare (era considerat minor fiindcă mai avea câteva zile, pe stil nou, până la împlinirea vârstei de 20 de ani; pe stil vechi, însă, el avea 20 de ani și 15 zile!), și, după câteva alte încercări de sinucidere (una dintre ele soldată cu amputarea unei mâini), a murit de tuberculoză în închisoare în anul 1918. El a devenit un erou al sârbilor, iar casa lui a fost transformată

în muzeu, fiind distrusă și refăcută de mai multe ori în funcție de regimul politic aflat la putere.

O statuie a lui Gavrilo Princip a fost dezvelită în 2015 la Belgrad. Statuia de bronz, înaltă de doi metri, a lui Gavrilo Princip a fost amplasată într-un parc din centrul capitalei sârbe. „Princip a fost un erou, un simbol al ideii de libertate. Alții pot să gândească ce vor...”, a declarat președintele sârb Tomislav Nikolić, care a participat la eveniment. Liderul bosniac sârb Milorad Dodik, a cărui organizație a oferit statuia cadou Belgradului, a fost de asemenea prezent. Statuia, sculptată de un artist local, este identică celei dezvelite într-o suburbie a părții sârbești a orașului Sarajevo în 2014. Princip rămâne o figură controversată în fosta Iugoslavie, o regiune ale cărei cicatrici provocate de războaiele interetnice din anii '90 nu s-au vindecat încă. Unii îl consideră un naționalist sârb înfocat care a dorit să-i elibereze pe slavi de ocupantul austro-ungar, iar alții îl consideră un terorist care a declanșat o baie de sânge în întreaga lume. Până la Războiul din Bosnia (1992-1995), Princip era considerat eroul capitalei bosniace.

La Sarajevo, pe locul dublei crime, există o placă de marmură pe care scrie: „Să triumfe pacea pe Pământ!”. În urma războiului declanșat oficial în urma atentatului, au murit numai pe câmpul de luptă peste 10 milioane de militari. La toate acestea se adaugă cei dispăruți, dar și un număr uriaș de civili uciși de război în mod direct, dar și indirect de foametea și bolile aduse de conflagrație.

Cum, suferind de sifilis, Lenin a fost, oficial, împușcat de o femeie aproape oarbă!

În iarna lui 1917, pe fondul izbucnirii evenimentelor de la Sankt Petersburg și din alte orașe mari ale Rusiei Țariste, adversara ei în război, Germania, ia hotărârea să-și trimită acolo principalul agent de influență, Vladimir Ulianov zis „Lenin”. Acesta stătea în Elveția, la Zürich, pe banii serviciului de spionaj al nemților, însă acum venise timpul ca aceștia să-și valorifice investiția, așa că, împreună cu alți agenți ruși stipendiați de ei și cu familiile lor, îl urcă într-un tren blindat și îl expediază în țară, instruindu-l să intre în acțiune, să amplifice agitația și, eventual, să răstoarne regimul Țarului Nicolae al II-lea Romanov. În paralel, și Statele Unite îl trimit, împreună cu acoliții săi, înapoi în Rusia pe Lev Troțki (Leiba Davidovici Bronstein), un marxist care

era ginere de bancher(!) și care trăia bine merci la New York. Înlanțuirea de evenimente care a urmat a dus la răsturnarea Țarului, asasinat apoi împreună cu întreaga familie, urmată de un devastator război civil între „bolșevici” și „albgarști”, care vreme de câțiva ani a sfâșiat efectiv Rusia în două, iar, într-un final sângeros, la instaurarea puterii sovietice, cu Lenin în rol de lider.

Vladimir Ilici Ulianov s-a născut în anul 1870 la Simbirsk. Tatăl său, Ilia Nicolaevici Ulianov (1831-1886), a fost funcționar civil superior în domeniul educației, care a militat pentru democrație și educație liberă universală în Rusia; mama sa, Maria Alexandrovna Ulianovna (1835-1916), avusese numele premarital „Blank”. Proveniența etnică și religioasă a lui Lenin era foarte variată: avea ascendență calmică prin bunicii paterni, germană, prin bunica maternă, care era luterană, precum și evreiască prin bunicul matern (care s-a convertit la creștinism). În mai 1887, fratele său mai mare, Alexandr Ulianov, a fost condamnat la moarte prin spânzurare pentru participarea la un complot cu scopul asasinării Țarului Alexandru al III-lea. Acest eveniment l-a radicalizat pe Vladimir Ilici și, la sfârșitul aceluiași an, a fost arestat și exmatriculat de la Universitatea din Kazan pentru participarea la un protest studentesc. La 7 decembrie 1895, a fost arestat, pentru un an, de autorități și, ulterior a fost exilat în satul Șuşenskoe, din Siberia. În iulie 1898, s-a căsătorit cu Nadejda Krupskaja, activistă socialistă. Va fi arestat, închis și deportat în Siberia (1897-1900), după care emigrează (1900-1905). După

înfrângerea primei revoluții din Rusia se stabilește în Elveția (1906-1917). Din această perioadă va începe și colaborarea sa cu serviciile secrete germane, fiind recrutat de către colonelul Walter Nicolai, șeful spionajului imperial. O mare parte a banilor de care a dispus Lenin a provenit din fondurile serviciilor secrete germane, care, considerând că mișcarea bolșevică nu este prea periculoasă, au finanțat Revoluția din Octombrie 1917 pentru a slăbi Rusia cu care se afla în război, întrucât se considera că „interesele guvernului german coincid cu acelea ale revoluționarilor ruși”. Decizia germană de a sprijini un puci bolșevic în Rusia era dictată, în martie (aprilie) 1917, de iminenta intrare a SUA în război de partea Angliei. Germania avea, de aceea, interesul să încheie urgent o pace separată în Est, cu Rusia.

Lenin și grupul său de bolșevici a părăsit Zürich-ul, cu un tren special, pe 9 aprilie 1917, orele 15.10, exact la momentul fixat de serviciul secret german. Au sosit la Sankt Petersburg, pe 3/16 aprilie 1917, seara. Evenimentul istoric cunoscut ca Revoluția din Octombrie sau Revoluția bolșevică, a fost lovitura de stat prin care bolșevicii au preluat puterea cu forța de la guvernul lui Kerenski, și care a inaugurat a doua fază a Revoluției Ruse din 1917. Lovitura de stat a fost organizată de bolșevici sub conducerea lui Vladimir Ilici Lenin și este considerată a fi prima revoluție comunistă din secolul XX. Revoluția bolșevică are drept cauză proximală măsurile represive ale guvernului provizoriu: închiderea ziarelor partidului ca și decizia